

Gaard ligger mere end $\frac{1}{2}$ Mill fra Veien, efter Reglementet af 20de Decbr. 1799, der i saa Henseende ikke tilstgtes forandret ved Lovforslaget, er og bliver aldeles fritagen for at deeltage i dette Arbejde; det synes dog at være et høist besynderligt Resultat. — Men naar jeg saaledes har det imod § 1, at den indfører et nyt System, der formeentlig ikke passer sammen med den Grundtanke, der gaaer igjennem Reglementet af 20de Decbr. 1799, som man lader blive uforandret; saa har jeg fremdeles det at erindre imod den Maade, hvorpaa Bestemmelsen gives i § 1, at det i det Væsentlige bliver en Lov, der kun siger, at det Forhold, som Loven skal give Regler for, skal ordnes af Amtsraadet, uden nærmere at angive de Principer, der i saa Henseende skulle følges af Amtsraadet. Der staaer, at Amtsraadet skal efter foregaaende Conference med Sogneforstanderskaberne forfatte Regulativer, hvorved Hartkornets Størrelse, Assuranceværdien af Bygningerne, forsaavidt der af disse svares Bygningsafgift, den Bedrift, der føres i Bygningerne, saavel som Folkehødet, lægges til Grund for Fordelingen; men der siges ikke, i hvilket Forhold disse forskjellige Factorer skulle være medbestemmende ved Fordelingen. Det forekommer mig ikke rigtigt, at Lovgivningen saaledes henviser Fordelingen af Skattebyrden til communale Autoriteter, uden nærmere at angive de Principer, der ved denne Fordeling skulle iagttages af de communale Autoriteter. Det er ikke min Mening, navnlig ikke paa det Gebeet, som her er Tale om, at de locale og communale Autoriteter ikke skulle tillægges stor, ja endogsaa meget stor Indflydelse ved en saadan Sags Ordning og Gjennemførelse i det Enkelte, men jeg troer, at der dog bør være almindelige Regler og Principer, som de i saa Henseende skulle følge, og jeg finder derfor, at det er en Mangel ved Loven, at den kun siger, at de og de Hensyn skulle tages, uden nærmere at paapege, i hvilket Forhold de forskjellige Momenter skulle tages i Betragtning. Fremdeles fremgaaer det af den Omstændighed, at der ikke nærmere er angivet, i hvilket Forhold der skal tages Hensyn til disse forskjellige Factorer, at de Regler, der kunne blive fulgte over hele Landet, i høt Grad kunne blive forskellige;

i eet Amtsraadsdistrikt kan det være Tilfældet, at man hovedsagelig lægger Vægt paa Hartkornets Størrelse, og i et andet kan det være, at man hovedsagelig lægger Vægten paa Folkehødet. Men det forekommer mig at være klart, at det ikke vil være heldigt, naar der paa de forskjellige Steder rundt om i Landet følges forskellige Principer ved Fordelingen af en Byrde som denne. — Jeg skal endelig med Hensyn til § 3 kun gjøre opmærksom paa, at den forekommer mig at være høist uheldig affattet. Gaaer man ud fra, at Forpligtelsen til at deeltage i Sneefastningsarbejdet nærmest maa opfattes som en Beboerne indenfor en vis Afstand fra Veien paahvilende personlig Forpligtelse, da passer det meget godt at sige, at den, som uden lovligt Forsald udebliver fra Sneefastningsarbejdet eller ikke udfører dette forsvareligt, skal bøde saa og saa Meget; men, naar man forandrer Grundprincipet for denne Byrde derhen, at det ikke skal være en Beboerne som saadanne paahvilende personlig Forpligtelse, men at det nærmest skal betragtes som en communal Byrde, der skal paahvilles Ejerne af vedkommende Eiendomme, fornemmelig efter deres Hartkornets Størrelse; saa forekommer det mig at være klart, at Forseelsen der begaaes ved at undlade at give Møde eller ved ikke at udføre Arbejdet forsvareligt, nærmest maa falde Eieren af vedkommende Eiendom til Last og ikke de enkelte Personer, der sendes. Antages det imidlertid, trods Ordene i § 3, at det er Meningen, at i det Tilfælde, at en Grundeier undlader at sende det tilbørlige Antal Folk til Sneefastningsarbejdet, er det ham, der skal bøde, og ikke de udeblevne Karle, hvilket vel vil findes at være baade rigtigt og retfærdigt, saa ville de Herrer see, at Bestemmelsen da ogsaa forsaavidt er uheldig affattet, som Straffen, en Bøde af 2 Mk. indtil 2 Rd., ikke er sat i noget Forhold til det Antal Personer, som vedkommende Grundeier har undladt at sende til Sneefastningsarbejdet; det forekommer mig nemlig, at Forseelsen bliver en ganske anden, naar en Mand f. Ex. undlader at sende 10 Karle til Arbejdet, end naar han kun undlader at sende en enkelt.

Jeg har ikke stillet noget Vædringsforslag til denne Sags Behandling, fordi jeg har havt